

eller endogfaa Forbrotten, men efterhaanden er den kommen til at blive en Afgift til Statskassen. Den er vist høist ubetydelig; jeg har imidlertid ingen Oplysning kunnet finde om, hvor stor den er, og det ændrer mig, at den ikke findes anført i Statsregnskabet; men det berøver maaffee paa Omstændigheder; som jeg ikke er saa nøie inde i, da jeg ikke har med Oppebørselsvæsenet at gjøre; dens Størrelse kan, som sagt, under alle Omstændigheder kun være høist ubetydelig, jeg tænker mig for hele Riget en 2 à 3000 Rd. Aaret igjennem. Afgiften falder ogsaa høist ulige for Arvetagerne; naar f. Ex. en Mand, som boer i Kjøbenhavn, arver 11 eller 12 Rd., vil han efter det Lovudkast, der her foreligger, omtrent have at erlægge 4 Mk., boer han derimod paa Frederiksberg, kommer han til at betale 1 Rd. til endnu, altsaa mere end dobbelt saameget. Dette grunder sig vistnok i alle Tilfælde paa forældede Anskuelser om Afspærringen af den ene Jurisdiction fra den anden, og det forekommer mig derfor, at det vilde være ønskeligt, om man benyttede Leiligheden til at affasse denne forældede Afgift.

S. Sage: Da det udtrykkeligen er blevet udtalt, at Stempelpapirsreformen ikke vil kunne foregaae uden i Forbindelse med, at det foreliggende Lovforslag ophøies til Lov, maa jeg ansee det for rigtigt, at man gaaer ind paa dette Lovforslag om Forhøielsen af Arveafgifterne. Naar man ikke vil tye til en heel ny Skattebasis, troer jeg ikke, at man vil kunne finde en bedre Grundvold for Beskatningen, men jeg skal dog tillade mig enkelte Bemærkninger med Hensyn til Lovudkastet. Jeg beklager, at jeg har været forhindret fra at være tilstede fra Begyndelsen af Forhandlingerne, saa at enkelte af de Momenter, jeg vil berøre, maaffee allerede tidligere ere fremhævede. Det forekommer mig at være aldeles i sin Orden, at $\frac{1}{2}$ pCt. Afgiften for Livsarvinger forhøies fra $\frac{1}{2}$ pCt. til 1 pCt., derimod synes det mig i visse Tilfælde at være en for stor Forøgelse, at for Side- og Udarvinger skal 4 pCt. forhøies til 6 pCt., idet jeg finder, at man paa denne Maade altsor haardt vil ramme Sødføende, medens jeg derimod mener, at man med

Hensyn til andre Arvinger, hvem 4 pCt. Afgiften er paalagt, kunde gaae høiere end til 6 pCt. Det forekommer mig ogsaa, at de Lovudkastet ledende Motiver nærmest begrunde Forhøielsen af Arveafgifterne for Udarvingerne, men at de derimod mindre ramme saadanne Tilfælde, hvor Sødføende arve. Jeg skulde derfor være tilbøielig til for disses Vedkommende at holde paa, at de 4 pCt. kun forhøies til 5 pCt., men at andre Udarvinger skulle svare f. Ex. 9 pCt. Tillige troer jeg, at det Spørgsmaal bør komme under Overveielse, som blev omtalt af et æret Medlem, der sidder her i Nærheden af mig (N. P. Hansen), nemlig om der ikke uden stor Vanskelighed kunde skee en Forandring i andre Skatter, som af Arv erlægges til det Offentlige. Det maa bemærkes, at det er forbundet med store Vanskeligheder at gjøre en Forandring, forsaavidt angaaer det Salair, som Embedsmændene faae; da dette Salair er for dem en Hovedindtægt, vilde der ved en Forandring deraf skee et stærkt Indgreb i deres nuværende Indtægter. Imidlertid er en Forandring, som allerede antydet, ønskelig, thi hvorledes er Forholdet nu? Nu svares der, foruden $\frac{1}{2}$ pCt. og 4 pCt. Afgiften, $\frac{1}{3}$ pCt. Afgift til Statskassen af ethvert Arvebeløb, der er under 24,000 Rd., og $1\frac{1}{3}$ pCt. af hvad der er over 24,000 Rd., og det vel at mærke ikke af den beholdne Formue, men af den hele Brutto-Masse. Medens det vistnok kan siges at være rimeligt, at jo større Massen er, desmere er Embedsmændens Arbeide, og des større Anledning er der til at salairere ham høiere, saa er det allerede for lang Tid tilbage blevet anerkjendt, at det er en af de uhelbigste Beskatninger at tage Skat til Staten af den indbildte Formue. Skal der svares Skat, saa lad det være af en virkelig tilstedeværende Formuesgjensstand, men man skal f. Ex. ikke i Fallitboer høit beskatte Creditorerne, der alt lide Tab, ligesaa lidt som man bør beskatte Arvingerne, der allerede efter Lovudkastet skulle yde ikke ubetydelig Afgift til Staten af Beløb, de ikke faae. Efter Lovudkastet vil Forholdet stille sig saaledes: Livsarvinger og Sødføende, der arve med Forældre, skulle for det Første erlægge 1 pCt. i Arveafgift, for det Andet efter Stempelloben